

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONȚECIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

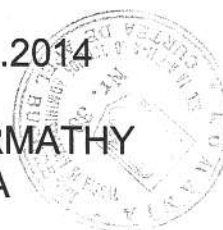
DOSAR NR. 6745/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR. 291

Ședința publică de la data de 31.01.2014

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – GHEZA ATTILA FARMATHY
GREFIER – MARIANA HULEA

Pe rol pronunțarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS) în contradictoriu cu pârâtul RESZLER ADALBERT-GHEORGHE, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității –OUG nr. 24/2008”.

Dezbaterile părților au avut loc în ședința publică din data de 24.01.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise la dosar, Curtea a amânat pronunțarea la data de 31.01.2014, când a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Prin cererea înregistrată sub nr.6745/2/2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat instanței să constate că pârâtul Reszler Adalbert-Gheorghe a avut calitatea de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul arată că din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/783 din 26.03.2013 și din înscrisurile atașate acțiunii rezultă că pârâtul a fost recrutat în calitate de colaborator, sub numele conspirativ <RUDOLF>, pentru acoperirea informativă a studenților de anul I din cadrul Facultății de Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, în scopul cunoașterii stării de spirit. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf, semnat olograf cu numele real. A fost abandonat la data de 29.12.1981, deoarece a refuzat să continue colaborarea „sub pretextul unor obligații familiale”.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, reclamantul arată că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere

la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălării unor drepturi, iar nu încălarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălării unor drepturi este realizată.

Materialele olografe furnizate în perioada colaborării au fost identificate în dosarele persoanelor ce au făcut obiectul delațiunilor pârâtului. Astfel, în cuprinsul notei informative din 13.11.1980 care pârâtul relatează despre T.T., student în anul II la Facultatea de Medicină Veterinară din Cluj, că ar fi făcut vizite în RPU împreună cu mama și soția acestuia iar la înapoiere „a făcut apologia modului de viață din Ungaria, susținând că acolo se găsesc de toate iar oamenii se bucură de multă libertate, comparativ cu țara noastră”. Studentul ce face obiectul delațiunii se afla în atenția Securității încă din 1980, fiind luat în evidență la dosarul problemă, pârâtul fiind dirijat pe lângă acesta încă de la acea dată. În mai 1981, deci și ca efect al notei semnalate anterior, numitul T.T. „era lucrat în supraveghere informativă pentru manifestări ostile”, prin această expresie fiind catalogată și afirmația făcută de studentul maghiar în sensul că nivelul de trai din România este scăzut, dar mai ales că în țara noastră „oamenii nu se bucură de libertate”.

În concluzie, reclamantul afirmă că prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită. În plus, reclamantul precizează faptul că, în definiția colaboratorului Securității, dată de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu se cere ca acesta să furnizeze o pluralitate de informații. Este de ajuns furnizarea unei singure informații, în condițiile definiției legale, pentru a fi reținută calitatea de colaborator al Securității.

Și cea de-a doua condiție este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatările ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre urmăriți, fără acordul acestuia (încălarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. Deși legiuitorul nu cere, în speța dată delațiunea pârâtului nu doar a vizat, ci a îngădit efectiv drepturile persoanei respective.

Astfel, ca urmare a informărilor făcute de pârât, precum și de alte două surse, domnul T.T. „a fost avertizat la data de 23.10.1981 la sediul I.J. Cluj al M.I.”, concomitent fiind informate și organele județene U.T.C..

Această măsură extrem de intimidantă pentru persoana avertizată a fost dispusă deoarece studentul respectiv „a avut mai multe manifestări ostile față de unii colegi de facultate /.../ elogiază viața și nivelul de trai din alte țări comparativ cu România și a folosit expresii injurioase la adresa situației social economice din R.S.R.”. În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngădit dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, scop în care a depus la dosarul cauzei Nota de Constatare nr. DI/783 din 26.03.2013, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; copia dosarului R 183442 (cota C.N.S.A.S.); dosarul I 310112 (cota C.N.S.A.S.), f. 6,13.

Pârâtul a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În apărare, pârâtul afirmă că acțiunea depusă este nefondată, deoarece nu a furnizat niciodată informații instituției mai sus amintite, care ar fi putut să ducă la îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În data de 22.10.1979 la începerea anului universitar, a fost chemat de către un domn în biroul Rectorului Universității Tehnice Cluj, în speța medicină veterinară, unde i s-a pus în vedere faptul că ar trebui să furnizeze anumite informații care ar putea să ducă organele statului la prevenirea, descoperirea și lichidarea faptelor și infracțiunilor îndreptate împotriva orânduirii socialiste. În principal, pârâtul a încercat să evite această colaborare și să spună că a venit doar pentru studii. De fapt, acest domn, de față fiind și Decanul Facultății de Medicină Veterinară, l-a asigurat de faptul că dacă va furniza aceste informații, o să fie sprijinit la învățătură și în găsirea unui loc la căminele studențești. Însă în ipoteza în care nu va furniza aceste informații va putea fi chiar exmatriculat din cămin și să nu promoveze mai multe examene, sugerând totodată că unele examene sunt foarte greu de luat.

Precizează pârâtul că la acel moment era un student la anul I la facultate ușor de influențat, iar la toată discuția purtată a participat însuși decanul facultății.

După cele întâmplate a luat legătură cu părinții săi care erau oameni simplii, fără studii superioare care i-au explicat, pe cât posibil să nu dea informații și să încerce să evite discuțiile cu maiorul [REDACTED].

De fiecare dată, când s-a întâlnit cu domnul maior [REDACTED], pârâtul a încercat să-l evite, însă acesta din urmă i-a spus că lucrurile nu merg chiar așa, pârâtul fiind obligat să dea note informative, pentru că în caz contrar va fi exmatriculat de la facultate. Raportat la acest aspect, pârâtul arată că a dat mai multe note informative care însă nu aveau niciodată un conținut concret care ar fi putut să ducă la încălcarea dreptului la viața privată unei persoane. De fiecare dată a făcut afirmații cu caracter general furnizând informații fără valoare, date ce erau cunoscute de către toată lumea.

Prin cererea de chemare în judecată instituția reclamantă face referire la un raport care ar fi fost întocmit în data de 13.11.1980 asupra unui coleg numit [redacted] student în anul II. Analizând în detaliu la care se face referire, pârâtul afirmă că o parte însemnată din acest raport este ștearsă în mod voit de către instituția reclamată, iar în cea de a doua parte s-au făcut referiri cu caracter general care nu au vizat nici un context îngrădirea drepturilor acestei persoane și nu s-a tăcut referire la vreo acțiune sau inacțiune concretă. Mai mult decât atât în raportul maiorului [redacted] privind propunerea de avertizare anumitului [redacted] este fundamentat pe informațiilor obținute pe trei linii, respectiv sursele Nemeș, Rudolf și Tamas Tibi.

Din cuprinsul celorlalte note informative, pârâtul susține că informațiile la care se face referire sunt cu titlu general aspecte, care nu au relevanță și valoare informative.

Cel mai important aspect care trebuie să fie prezentat și subliniat este înscrisul aflat la pagina nr. 7 din nota de constatare emis de către CNSAS și anume raportul cu propunerea de încetare a legăturii cu colaboratorii Rudolf din 29.12.1981. Din acest înscris rezultă în mod neîndoielnic faptul că organele securității au constatat că valoarea informațiilor este scăzută, citez „În primul an după recrutare a furnizat unele informații, însă de o valoare operativă mai scăzută. Cu toate insistențele depusă de către ofițer, nu s-a reușit de a se lucra cu el în mod eficient. În cursul anului 1981 s-a căsătorit, s-a mutat din cămin în gazdă, refuză să mai vină la întâlniri sub pretextul unor obligații familiare precum și gelozia din partea soției”.

Din cuprinsul acestui citat se poate lesne observa faptul că informațiile furnizate nu îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24 din 2008, astfel că pentru toate aspectele prezentate anterior, pârâtul solicită respingerea acțiunii formulate de către instituția reclamant.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată întemeiată acțiunea reclamantului, și în consecință, reține că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității, în înțelesul dispozițiilor art.2 litera b) din O.U.G. nr.24/2008.

Potrivit dispozițiilor legale anterior citate, a avut calitatea de colaborator al Securității persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din probatoriul administrat în cauză, instanța constată că pârâtul a fost recrutat de organele Securității la data de 22.10.1979, prilej cu care a semnat un angajament de colaborare, figurând în evidențe cu numele conspirativ “Rudolf”.

Din cuprinsul notei informative din 13.11.1980(fila 53 dosar) rezultă că pârâtul relatează despre T.T., student în anul II la Facultatea de

Medicină Veterinară din Cluj, că ar fi făcut vizite în RPU împreună cu mama și soția acestuia iar la înapoiere „a făcut apologia modului de viață din Ungaria, susținând că acolo se găsesc de toate iar oamenii se bucură de multă libertate, comparativ cu țara noastră”.

Astfel cum rezultă din mențiunile ofițerului de securitate aplicate pe nota sus menționată cât și din cuprinsul raportului cu propunere de avertizare din 10.10.1981(fila 55), studentul TT ce face obiectul delațiunii se afla în atenția Securității încă din 1980, fiind luat în evidență la dosarul problemă, pârâtul fiind dirijat pe lângă acesta încă de la acea dată. În mai 1981, deci și ca efect al notei semnalate anterior, numitul T.T. „era lucrat în supraveghere informativă pentru manifestări ostile”, prin această expresie fiind catalogată și afirmația făcută de studentul maghiar în sensul că nivelul de trai din România este scăzut, dar mai ales că în țara noastră „oamenii nu se bucură de libertate”.

În mod evident, informațiile furnizate de către pârât prin nota din 13.11.1980 se circumscriu ipotezei prevăzute de art. 2 litera b din OUG.nr.24/2008, cât timp apologia modului de viață dintr-un alt stat precum și critica adusă condițiilor de viață din România era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, motiv pentru care informațiile furnizate atât de pârât cât și de alte două surse au condus la avertizarea studentului TT.

În ceea ce privește cea de a doua condiție prevăzută de art. 2 litera b din OUG nr.24/2008, aceea ca informațiile furnizate să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, instanța constată îndeplinită cerința legală, întrucât pârâtul a conștientizat dar a și acceptat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare(acesta fiind de altfel și scopul colaborării) cu consecința reprimării atitudinilor potrivnice, împrejurări susceptibile în mod evident să încalce dreptul la viață privată și dreptul la liberă exprimare.

În privința circumstanțelor în care pârâtul a înțeles să accepte colaborarea cu organele de securitate, este de observat că din perspectiva dispozițiilor OUG nr.24/2008, art. 2 litera b, persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar.

Ca atare, temerea pârâtului că nu va mai obține un loc de cazare în căminele studentești ori că nu va promova examenele în cazul refuzului de colaborare nu constituie un argument pentru respingerea acțiunii de față.

Față de aceste considerente instanța va admite acțiunea reclamantului, așa cum a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS), cu sediul în București, Str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul RESZLER ADALBERT-GHEORGHE, cu domiciliul procedural ales la Cabinet individual de avocatură [REDACTED], în [REDACTED], Str. [REDACTED], parter, birou [REDACTED], jud. [REDACTED].

Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 31.01.2014.

PREȘEDINTE
GHEZA ATTILA FARMATHY

GREFIER
MARIANA HULEA

